

Trái lõi, tôi và ngõi b n qu  Khanh H o a n i tr n không thể chung trong m t h i đ ng h ng d c, n i theo cách n i sai b y gi , t t c  ng i Vi t g i nhau l  đ ng h ng, không l  c  m t h i đ ng h ng mang t n “H i Đ ng H ng Việt Nam”.

C ng nh i t i và  ng b n n i tr n c  th  “li n l c” với nhau, nh ng không th  n o “li n h ” với nhau v i không ph i l  bà con, m u m , theo l i n i trong n c m r t nhi u ng i b t ch c hiện nay. N u c  m t ti ng lâu nay chúng ta d ng sai, m  chúng ta biết l  sai th  li u ch ng ta c  s a lại cho d ng không?

Chúng ta l  ng i Vi t tr n đ t M  n y ch  c  th  xem nhau l  đ ng b o, m t danh t  m  tr c d y ng i ta hay d ng theo nghĩa b ng l  con d n chung m t t  qu c, nh  anh em c ng m t b o thai sinh ra.

Nhi u ng i ng i không d ng ti ng “đ ng b o” v i s  xem th ng ng i kh c, v i ngày xưa c c nh n v t l nh đ o quốc gia hay m  d u di n v n b ng nh ng ti ng “qu c d n”, “đ ng b o”. Nh ng không l  chúng ta g i nh ng ng i Vi t trong n c l  “đ ng b o” v i nh ng ng i Vi t c ng chúng ta t  n n sang d y l  “đ ng h ng”? Tr n b o ch  v n th ng th y nh ng tin “c u tr  đ ng b o b o l t t i miền Trung” nh ng l i vi t “đ ng h ng tham gia biểu t nh d o”!

Điều đ ng n i l  hai ti ng “đ ng h ng” đ a đ c l i d ng tri t đ  ca t ng t nh th n  i, yêu th ng, d m b c nh  “t nh đ ng h ng”, “gi  đ ng h ng”, gi m gi  cho đ ng h ng, “d c bi t cho đ ng h ng” nh ng nghĩa của n  là “ ng g t”, “xem th ng”, “khinh b ”.

T i không n i ngoa. B n th  vào m t ng i ch  M , r i vào m t ng i ch  Vi t đ  xem các b n hàng l  hai ng i ch  n y đ i v i kh ch kh c biệt nhau ra sao? B n th  m a m t m n h ng l  ti m đ ng h ng v  nh , không vừa y, đ m đ i l i, th i đ  c a  ng ch  ti m s  ra sao? B n th  vào m t b i d u xe khu ph  Vi t đ  th y l i h nh x  c a d ng h ng ch n l n, v t xe đ i ch  gi a đ ng hay đ  sau đ t xe ng i kh c ra sao? B n th  vào m t ti m ăn đ ng h ng c o nh u ng i ngo i qu c dân ăn đ  xem ng i ta tiếp d i kh ch da v ng, da tr ng khác nhau ra sao?

Nhưng chuyen giao tīp gīa đờng hùng v̄i nhau, trên các t̄ báo đờa phùng, nḡi ta đã nói đi nói l̄i nh̄i u l̄n, nh̄ng chúng ta v̄n ḡp nh̄ng chuyen b̄c mình nghìn l̄n nh̄ m̄t. Hôm qua chúng tôi t̄ m̄t nh̄a hàng ăn trên đờng Bolsa, lái xe ra tr̄c m̄t dòng xe n̄i đuôi nhau ch̄y liên t̄c. Bīt th̄n, tôi đã ch̄ đ̄i khōng th̄i gian khá lâu, nh̄ng nḡi đi qua toàn là đờng hùng thân yêu, nh̄ng ch̄ng có ai đ̄a ra m̄t d̄u ch̄ thân thīn. May quá, cūi cùng có m̄t nḡi ra d̄u nh̄ng xe cho tôi ra, v̄y tay chào l̄i thay m̄t tīng cám ̄n, tôi th̄t v̄ng vì nh̄n ra nḡi lái xe kia là m̄t nḡi M̄ t̄t b̄ng ch̄ không ph̄i ch̄ng lōi da vàng mũi t̄t nh̄ t̄i...

S̄ng trên m̄nh đ̄t có nh̄i u “đờng hùng” nh̄t ̄ n̄c M̄ này ḡn hai m̄i năm, đã nh̄ng l̄i xe ra h̄ng trăm l̄n cho t̄t c̄ m̄i nḡi lái xe, không phân bīt vàng, đen, tr̄ng, đ̄, tôi ít khi th̄y “đờng hùng” mình v̄y m̄t bàn tay đ̄ t̄ m̄t c̄ ch̄ thân thīn, mà ch̄ th̄y nh̄ng khuôn m̄t khó đăm đăm, ra chīu quan tr̄ng, ph̄t l̄, trái nḡi c̄ v̄i n̄i c̄i, l̄i xā giao c̄a nh̄ng nḡi dân đ̄a ph̄ng ̄ đây.

M̄t l̄n khác trên con đờng ra t̄ m̄t khu ch̄, m̄t đ̄ng hùng còn tr̄, trong khi ch̄ xe đ̄u l̄n qua ph̄n đ̄ng ra, kh̄i n̄i chīc xe c̄a tôi ph̄i m̄c c̄n không tīn đ̄ng. Tôi xūng c̄a xe nói v̄i đ̄ng hùng xin nhích lên m̄t tí, cho tôi đi lên, k̄o sau tôi còn nh̄i u xe đ̄i. Y có v̄ ph̄t ý, l̄c đ̄u. Tôi bīt y coi thīng nḡi đ̄ng hùng, cũng nh̄ cái xe đ̄i cũ c̄a tôi. N̄u ḡp m̄t nḡi M̄ tr̄ng sang tr̄ng v̄i cái xe đ̄i m̄i, ch̄c y đã vui v̄ nh̄ng đ̄ng. Cái này, ông cha ta th̄i x̄a nói là kīu “khôn nhà d̄i ch̄”, đ̄i v̄i nḡi nhà thì khinh b̄c, l̄n áp, nh̄ng đ̄i v̄i nḡi ngoài thì s̄ h̄i kiêng n̄i.

Tôi cũng đã t̄ng đ̄ c̄a cho h̄ng trăm “đờng hùng” ̄ các c̄a hàng trong khu nḡi Vīt, đ̄i n̄ hình là t̄i thīng xá Ph̄c L̄c Th̄, nḡi ta nghĩ tôi là m̄t ông già đ̄i c̄ đ̄c nên đã không h̄ m̄i mīng cám ̄n, đôi khi l̄i không būn đ̄a bàn tay ra đ̄ giùm cánh c̄a, kh̄i n̄i tôi ph̄i khép nép đ̄ng l̄i m̄t bên, ôm cánh c̄a ch̄ đ̄ng hùng b̄c qua, s̄ buông tay, l̄i cánh c̄a đ̄p vào m̄t nḡi ta. Ch̄ng ph̄i m̄i chút đ̄nh “thi ân” đã đòi “c̄u báo”, mà s̄ dân đ̄a ph̄ng cho mình là nḡi kém văn minh. Nh̄ng s̄ th̄c tôi đã l̄m, vì n̄u ḡp m̄t ông tây, bà đ̄m đ̄ giúp cánh c̄a thì “đờng hùng” đã n̄i m̄t n̄i c̄i r̄t kh̄ ái và không quên l̄ch s̄ cám ̄n r̄i r̄it. V̄y câu nói “đờng hùng khinh b̄ đ̄ng hùng” h̄n không sai.

Câu chuyen này đã đ̄i c̄ ông Bá D̄ng bên Tàu và nh̄i u trang báo bên M̄ nói chuyen nh̄i u l̄n, nh̄ng ch̄ng ăn thua gì, ch̄ s̄ nḡi ta l̄i nh̄ đ̄n câu: “Bīt r̄i! Kh̄ l̄m! Nói māi!”

B̄n bè c̄ cho tôi là h̄n đ̄ng hùng n̄en m̄i “Kh̄ l̄m! Nói māi!”

Qū th̄t là tôi có b̄ m̄t anh “nhóc con đ̄ng hùng” l̄a trong b̄nh vīn, r̄i l̄i b̄ m̄t “t̄ m̄u đ̄ng hùng” ḡi cho cái bill \$3,500 v̄i m̄t d̄ch v̄ “l̄o” không h̄ có th̄c khīn c̄ quan medi-care ph̄i è l̄ng ra tr̄. Tôi cũng bīt tôi có khuȳt đ̄i m̄ là nh̄ dai và ch̄a xóa b̄ đ̄ng h̄n th̄u. Tôi bīt nh̄i u nḡi, nh̄t là gīi cao niên, vì ngôn nḡi h̄n ch̄ n̄en ph̄i bám rīt vào đ̄ng hùng, không b̄ l̄ng ḡt kīu này, cũng b̄ l̄ng ḡt kīu khâc, nh̄ng nghĩ “tình đ̄ng hùng”, “chín b̄ làm m̄i”, “d̄i hòa vi quý”, n̄en b̄ chung coi thīng, l̄i càng làm t̄i.

Nh̄i u nḡi than phīn b̄ nh̄ng “công ty đ̄ng hùng” nh̄n tīn c̄c, tīn mua v̄t d̄ng cho nh̄ng d̄ch v̄ s̄a nh̄a, ghép phòng, xong r̄i cao bay xa ch̄y.

Rất nhiều gia đình khá giả đã bỗng “đi ng hùng” đem xe truck đón dồn sô ch nhà. Ai hiểu rõ “đi ng đi nết bùi” và chuyen tiễn bùi cưa đòn hùng hòn đòn hùng, và dồn nhà đòn hùng cũng dồn hòn vào dồn nhà Mười.

Quá thât đòn hùng là một top thứ rât đòn tin nên dồn bùi lõa, từ chuyen chính trả cho đòn chuyen nhết nhết viên thuộc, gói trà.

Một nút đòn giáp báo Viễn Đông vua than phiền chuyen đi mua “cầm chì” cưa đòn hùng, vò nhà thây mết con gián trong miếng canh mồi p đòn, đem lõi tiêm khiết nết thì bùi nhân viên không cho gắp chì, lõi còn bùi mồi mõi: “Mồi p có gián thì ra chì mà khiết nết!”

Một ngưới khách khác than phiền mua phoi i chè thiui, bùn thân ngưới i viết bài này cũng đã có đòn p mua vò nhà món tôm càng kho đã bùi chua, đành phoi mang ra gắp lõi cho chì tiêm thóc ăn “to go”, đòn c trả tiễn lõi, không bùi sòng sõi, là may mắn, đòn thóm tình nghĩa đòn hùng lõm rõi.

Trong khi thóc ăn “to go” cưa các nhà hàng Mười, trong ngày nứt bán không hốt phoi đòn thùng rác, không đòn qua đêm vì vòn đòn vò sinh và đòn u quan trọng là biết tôn trọng khách hàng, tiêm “to go” bán thóc ăn Little Saigon này đòn nhết ngày, siu thóc, nứt không gắp i “xem thòn ng”, khinh bùi đòn hùng” thì chúng ta gắp bùi chì gì? Phoi chăng đó là ý nghĩa cưa khết hiết đòn đòn “đòn hùng phoc vò đòn hùng”!

Tròn c con mết quan sát cưa thiên hò đòn i vòi đòn hùng chúng ta, nứt có ai đó có nhã ý giáp thiết nét văn hóa cưa đòn hùng thì nên tránh xa các khu chì đòn rác, tàn thuộc lá và cũng đòn nên giáp thiết nét “khết ái” cưa nhết cô cashier đòn hùng, nó cũng không khác gì mày các cô “Duyên Dáng Việt Nam Airlines” đâu!

Ngưới ta nói ò nết Úc, Pháp, Canada hay ò các tiễn bang miến Đông nết Mười, đòn hùng đòn i vòi nhau tò tò hòn nhết.

Cũng đòn hiết thôi, cái gì ít mết quý. Một ngưới i Việt ò trong còng đòn sôc dân khác rết đòn thòn ng, nhết cũng ngưới i này vò vòi đám đông đòn hùng thì sinh đòn ghét.

Tôi biết nhết ông bà ò tòn miến Đông buốt giá, ít ngưới i Việt, trong hoàn cảnh chìa gòn đòn bào đòn c, nên rết muộn vò gòn đòn hùng.

Gòn đòn hùng ròi mết gắp trǎm thò bùi mình, nhết chìng thà bùi c mình vòi đòn hùng còn hòn khết khết vòi trǎm thò “đòn bào” giao cùp mết hiết nay ò bên nhà.

Tôi cũng vò y. Nhết khết tâm lõm mết phoi nói ra!

Nói mãi! Biết ròi! Khết lõm!